

XX/5
ŘÍJEN 2018
5,- Kč

KOKORSKÉ NOVINY

Občasník pro občany městečka Kokory a nejen pro ně

Další den už vydatně pršelo, ale pro výnos kokorského „žateckého poloraného červenku“ už bylo pozdě.

Foto L.L.

Bez brigádníků se zatím chmel neobejde.

Bude dražší chleba? Ptáme se na to s ohledem na slabší úrodu obilovin. Odpověď už známe.

Foto převzato.

ÚVODNÍK

V minulém čísle jsme se v úvodníku i textu obávali, že nestihneme vydat Kokorské noviny do konce sudého měsíce, tedy měsíce srpna. Nakonec se to přece podařilo, i když opravdu na poslední den 31. 8. 2018. Takže téměř 20 let vydáváme náš „občasník“ s urputnou pravidelností a to nás v redakci velmi potěšilo, stejně jako bezprostřední reakce čtenářů, které stojí za zaznamenání. Najdete je v samostatném pravidelném, tentokrát obsáhlejším sloupku, „Ohlasy na Kokorské noviny“ uvnitř listu, stejně jako rubriku „Kokorské počasí. Nevím čím to je, ale ve stejné časové tísni stojíme i před vydáním říjnového čísla. Je polovina října a dosud nám chybí několik klíčových příspěvků. Ani spolky dosud „nedodaly“ zajímavosti ze své činnosti, ani fotografie. Plně chápeme, že klíčovou událostí v obci byly volby do obecního zastupitelstva, ale povolební matematika už výsledky a pozice určila a je vhodné se vrátit k „dennímu pořádku“. Ten ovšem v našem případě stanoví až rozhodnutí a záměry nového obecního zastupitelstva po jeho ustanovení a to i ve věci našeho kokorského občasníku, tj. zda budou noviny vycházet, v jaké formě, periodicitě či nákladu, jaké bude složení redakční rady a např. cena výtisku. To vše se snad dozvíme již brzy.

Kokorská volební kampaň prakticky odpovídala počínání volebních stran napříč celou republikou a byla snad až příliš vyostřená. Ale tak už to dnes chodí. Volební subjekty vydaly zajímavé barevné materiály, které si občané, ať už jsou to senioři, rodiče školáků, či členové spolků a různých zájmových skupin, zakládají, aby mohli po čase konstatovat, zda některé klíčové a opravdu zajímavé sliby kandidujících volebních stran byly naplněny.

Nového starostu a další funkcionáře bude volit nové obecní zastupitelstvo na svém ustavujícím zasedání, jak je uvedeno ve statutu o volbách uvnitř listu (5. 11.)

Kokory. Tady jsme doma.

Foto z balónu převzato.

Jistě by nebylo na škodu, kdyby se u více občanů projevil v jejich myšlení vlastenecký vztah k obci, ve které žijí a kdyby její prospěch a další rozvoj spolu s dobrými mezilidskými a sousedskými vztahy jim opravdu ležely na srdci.

ZASTUPITELSTVO OBCE KOKORY

Řádné zasedání zastupitelstva obce Kokory se konalo dne 19. 9. 2018. Z jeho průběhu jsme vybrali a zaznamenali:

Zastupitelstvo přijalo na závěr jednání následující usnesení:

Zastupitelstvo obce Kokory schvaluje

- program zasedání Zastupitelstva obce Kokory dne 19. 9. 2018
- ověřovatele zápisu Mgr. Janu Mederovou a Pavla Poučenského
- inventarizační komisi ve složení: Mgr. Mederová Jana, Poučenský Pavel, Bílý Martin
- rozpočtové opatření č. 5/2018

Zastupitelstvo obce Kokory pověřuje

- finanční výbor ke kontrole hospodaření Obce Kokory a Základní a Mateřské školy Kokory
- kontrolní výbor k provedení kontroly plnění usnesení Rady obce Kokory a Zastupitelstva obce Kokory

Zastupitelstvo obce Kokory bere na vědomí

- kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva obce ze dne 13.6.2018.
- informace z došlé pošty
- všeobecné informace
- informace a přijatá usnesení Rady obce Kokory 1. 8. 2018, 20. 8. 2018, 5. 9. 2018 a 12. 9. 2018
- informace z majetkoprávních záležitostí
- stavební záležitosti

Hana Zittová starostka obce

Usnesení bylo vyvěšeno a snato z úřední desky obce dle platných předpisů, umístěno na webu obce a je trvale (stejně jako zápis a další písemnosti) k nahlédnutí na OÚ Kokory.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA NAROZENÍ DĚTÍ

Mezi kokorské občany přibyl ve sledovaném období jeden chlapec a dvě děvčátka:

Dne 23. srpna 2018 se narodil Ivo Zachrdle

Dne 5. září 2018 se narodila Gabriela Krejčířiková

Dne 7. září 2018 se narodila Viktorie Valdivia

Vítáme nové občanky mezi nás a přejeme jim i jejich rodičům, aby děti vyrůstaly ve zdraví a pohodě, k potěšení rodiny, dalšího přibuzenstva, ale i celé obce.

MANŽELSTVÍ

Na Obecním úřadě Kokory se konal dne 13. 10. 2018 občanský sňatek snoubenců s trvalým bydlištěm mimo naši obec.

ZLATÁ SVATBA

S potěšením zaznamenáváme, že **16. listopadu oslaví zlatou svatbu manželé Jiří a Marie Dohnalovi**. Hodně zdraví, štěstí a pohody do dalších let přeje OÚ, Kokorské noviny a další spoluobčané.

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

V listopadu a prosinci 2018 oslaví významné životní výročí následující občané starší osmdesáti let. Tentokrát ovšem jde o samé ženy.

Dne 15. 11. 2018 se dožívá paní Marta Zehnulová věku 84 let.

Dne 1. 12. 2018 oslaví kulatých 85 roků paní Marie Dopitová

Dne 10. 12. 2018 se dožívá paní Olga Klučáková věku 84 roků

Dne 20. 12. 2018 se dožívá paní Jaroslava Červenáková 86 let

Všem jubilantkám (jsou to pro nás také vážené čtenářky Kokorských novin) přejeme jménem našeho listu, OÚ a všech spoluobčanů hodně zdraví a pohody do dalších let. Jako vždy přidáváme navíc další přání k polokulatínám.

ÚMRTÍ OBČANŮ

V měsíci září jsme zaznamenali v Kokorách jediné úmrtí.

Dne 29. 9. 2018 zemřel pan Hubert Šimek a byl pohřben na kokorském hřbitově.

Budiž mu naše země lehkou. Čest jeho památce.

Pozn. redakce. Dále se potýkáme s problematikou GDPR. Také v tomto čísle byla zveřejněna osobní data jen těch občanů, kteří k tomu dali souhlas. My samozřejmě (beze jmen a v tichosti) přejeme i těm, kteří si zveřejnění nepřáli.

Z OBECNÍHO ÚŘADU

Na dny 2. a 3. prosince 2018 se připravuje jedna z tradičních akcí sociální komise OÚ – TRADIČNÍ VÁNOČNÍ VÝSTAVA – která se koná zpravidla v zasedacích místnostech Obecního úřadu.

Vánoční čas i Advent se skutečně blíží (nejen v supermarketech), připravte se, prosím, také na jednu z forem jeho oslav a prezentujte na této výstavě svou dovednost a šikovnost svými výrobky (bývají i prodejné). Pořadatelé i vystavovatelé by byli rádi, aby tato tradice zůstala v obci zachována a občany k návštěvě výstavy srdečně zvou.

IL

STAVBA KANALIZACE A ČOV KOKORY

O této snad největší stavbě v historii obce Kokory jsme již opakovaně psali v našich novinách, dostala se dokonce na titulní stranu červnového čísla KN; její příprava, zahájení a dosavadní průběh mimořádně zajímá většinu občanů. To se potvrdilo i na živých a hojně navštívených setkáních veřejnosti s investorem, projektanty, TDI, zástupci zhotovitele a dalších zainteresovaných účastníků stavby. Stavba je, jak říkají odborníci, „rozpracovaná“.

V jakém stadiu se nachází, to nám přiblíží paní Svatava Němečková (STAVING engineering s.r.o.), která zastává v rámci realizace tohoto projektu důležitou funkci TDI – technický dozor investora. Dále už k průběhu stavby pro naše čtenáře stručně uvádí:

Stavba ČOV – je již provedena monolitická železobetonová část ČOV, v současné době se dokončuje zdění stěn, připravuje se betonáž věnce, následně montáž stropu a krovu.

Budova čistírny – nadzemní podlaží ve výstavbě.

Foto S. N.

Vlastní stavba kanalizace probíhá dle schváleného harmonogramu, mimo úseky, kde nastávají komplikace vlivem jiného uložení stávajících inženýrských sítí, a to převážně kanalizací a plynového potrubí. Toto se projevuje zejména na stoce A5 – levá strana hlavní komunikace I/55 v kopci směrem na Přerov, kdy v prostoru budoucí šachty byly v jámě protlaku a budoucí šachty zjištěny dvě vedle sebe ležící betonové kanalizace v profilu DN 800 a vejčitý DN 900 mm. (Pozn. redakce: tam ti kluci kdysi ležli) Zhotovitel provedl částečné sondy, vyčištění a monitoring stávajících stok a to na obě strany od jámy a spolu s projektantem se hledá řešení při zachování obou stávajících kanalizací a jednoho průjezdního pruhu silnice I. třídy.

Pro ověření tohoto řešení jsme dle monitoringu a hledače na kovy našli soutokovou šachtu stávajících kanalizací, šachtu vyčistili a provádíme odvrt dna v šachtě, tak aby byla zjištěna její skutečná hloubka, která by umožňovala provést bezpečně protlak pod těmito kanalizacemi.

Vzhledem k podmínkám ŘSD jako správce silnice a k termínům povolených uzavírek, zhotovitel začne stávající jámy a sondy zasypávat a chystat k předání pro zimní provoz, další práce budou obnoveny začátkem dubna příštího roku.

K dalšímu přerušení prací došlo na stoce A (Pod kopcem), kde s ohledem na vytyčené inženýrské sítě a blízkost toku Olešnice je zvažována možnost provádění úseků protlakem, spolu s projektantem hledáme řešení situace, která vyvstala až po přesném vytyčení inženýrských sítí. V tomto úseku se jeví dle vytyčení i nutnost přeložení telefonní linky.

Také u stoky B šachty Š 17 – Š 20, mezi novými rodinnými domky (Olomoucká) a mostkem přes Kopřivnici byly vytyčeny inženýrské sítě, vykopány sondy a vytyčeny hranice pozemků, opět se zde uvažuje při dodržení prostorových norem se změnou technologie provádění prací v dotčené lokalitě.

Na mnoha místech – výkopy a pažení.

Foto S. N.

U stoky B1 (od točny k mostku ke kostelu) po vytyčení stávajících sítí a netradičního uložení plynového potrubí (do eska) v trase navržené kanalizace, bylo dohodnuto provedení kolizního úseku kanalizace cca 50 m protlakem tak, aby nemuselo být v celé délce překládáno plynové potrubí a tím i přerušena dodávka plynu do přilehlých nemovitostí.

Na krajských silnicích bude na zimní období provedena při celkové uzavírci provizorní oprava povrchu recyklátem (např. Brodecká). Finální úprava povrchu vozovky bude z důvodu možného klesání zásypu provedena až v příštím roce.

Současně zde nepíšeme o drobných problémech stavby, které jsou denně řešeny, o rozhodnutích, která nemohou být odkládána, tak aby stavba nebyla bržděna v práci.

Jedna ze složitých situací „Pod Pivovarem“

Foto A. K.

Součástí stavby jsou i pravidelné kontrolní dny a pracovní schůzky a samozřejmě i konzultace s občany (každé pondělí ve 13 hod. na OÚ) a projednávání jejich možností a způsobu napojení jejich nemovitostí na kanalizaci po kolaudaci celé stavby, která proběhne v roce 2019. S.N.

NOVÁ PANÍ DOKTORKA

Stalo se už tradicí, že v našich novinách představujeme alespoň stručně osobnosti, se kterými se naši občané budou potkávat v běžném denním životě obce. V tomto případě jde o MUDr. Eriku Slovákovou (1979), která nedávno získala stomatologickou ordinaci na zdravotním středisku v Kokorách. Přes mladistvý vzhled má paní doktorka bohatou a dokonce mezinárodní praxi. Po ukončení stomatologických studií na Vojenské lékařské akademii Jana Evangelisty Purkyně v Hradci Králové pracovala 7 let v oboru pro armádu ČR a poté dalších 7 roků praktikovala stomatologii ve Velké Británii. V letech 2017–2018 sloužila v mezinárodní misi NATO v Kosovu a posléze zakotvila u nás na Hané. Přejeme paní doktorce, která je ostatně velmi příjemná a vstřícná, aby se jí v Kokorách líbilo a pacientům, kteří se ještě do jejího obvodu nezaregistrovali, aby si pospíšili. Mimochodem, v ordinaci jsem již podstoupil dva zákroky – a ani to nebolelo. Možná jenom trošku.

text a foto KŠ

KOMUNÁLNÍ VOLBY V KOKORÁCH 2018

Máme před sebou „Zápis o výsledku voleb do zastupitelstva obce Kokory“, který je ostatně již několik dnů přístupný na internetu i na úřední desce obce. V Kokorských novinách poslouží pro ty, kteří se jej chtějí přečíst v klidu, případně i s odstupem, či při jiné příležitosti. Přinášíme ho ve chvíli, kdy už mandáty jsou podle volební matematiky

rozděleny a zastupitelé (včetně náhradníků) jmenovitě uvedeni, potřebná koaliční jednání snad uzavřena a čeká se jen na ustavující zasedání nového zastupitelstva s volbou starosty a dalších funkcionářů. (Zatím trvá záměr vydat KN do tohoto data.)

Proto jen velmi stručně a možná zjednodušeně: Ve dnech 5. a 6. 10. 2018 bylo pro 898 zapsaných voličů vydáno v Kokorách 562 úředních obálek (cca 63%), se kterými bylo možno volit. Všechny byly (podle záznamu volební komise) řádně využity a odevzdány.

Zvolení zastupitelé za každou volební stranu jsou zde uvedeni podle konečného pořadí s údaji o věku, pořadí, ze kterého místa své strany byli zvoleni a jakým počtem hlasů.

Strana č. 1 Změna pro Kokory společně s KDU ČSL

1. Antonín Hluší	(věk) 45	(pořadí na HL)	5.	(hlasů) 241
2. Karel Bluma	54	4.	236	
3. Jana Habáňová	40	1.	228	
4. Ondřej Marek	53	14.	220	
5. Zdeněk Děřda	45	2.	195	
6. Dominik Jurečka	40	3.	209	

Strana č. 2 Za další rozvoj obce

1. Jana Mederová	38	1.	119
2. Karol Drexler	53	3.	111

Strana č. 3. Za obec zdravější a krásnější

1. Hana Zittová	57	1.	152
2. Ivana Hučínová	54	3.	148
3. Lubomír Rýc	39	2.	126

Strana č. 4 Sousedé

1. Zdenka Růžicková	48	2.	145
2. Ladislav Zapletal	53	3.	145
3. Jiří Zapletal	52	11.	143
4. Petr Kostiha	54	1.	138

Foto redakce KN

Volební účast byla poměrně vysoká (cca 63%). Volí jedna z nejstarších občanek, která zdolala za pomoci rodiny i obávané schody – Sláva Gajdošíková. V Kokorách žije od roku 1945 po překonaných krušných válečných letech totálního nasazení.

Volební strany si tak místa v obecním zastupitelstvu obce Kokory (mandáty) rozdělily podle propočtů takto:

Změna pro Kokory společně s KDU ČSL	6 mandátů
Za další rozvoj obce	2 mandáty
Za obec zdravější a krásnější	3 mandáty
Sousedé	4 mandáty

Pro případ okolností, vyžadujících zvláštního zřetele, může být zastupitelstvo doplněno o náhradníky, kterými za jednotlivé strany v prvním pořadí jsou : 1 – Lucie Kráčmarová ; 2 – Josef Hučín ; 3 Vojtěch Franciška; 4 – Lukáš Brada. (případně i další dle pořadí).

Průměrný věk nově zvolených zastupitelů je 48 roků.

Ustavující zasedání nového zastupitelstva je vypisováno na 5. 11. 2018 v 18 hodin v sále sokolovny.

Tak hodně zdraví a energie do rozjezdu a nové práce.

Voliči určitě počítají s pozitivním využitím organizačních schopností úspěšných podnikatelů. Asi proto je „křížkováním“ posunuli o 8 či dokonce 10 míst vzhůru na kandidátních listinkách.

Další podrobnosti naleznete v uvedeném „Zápisu o výsledku voleb“, např. na webových stránkách obce Kokory.

SHRNUTÍ ČINNOSTI VEDENÍ OBCE ZA VOLEBNÍ OBDOBÍ 2014 – 2018.

Není pravdou, že by představitelé obce v posledním volebním období 2014-2018 zaháleli, jak by se možná některým mohlo zdát, či jak někteří mylně šíří. Faktem je, že někteří z nich se do činnosti obce, bohužel, nezapojovali vůbec, přesto se nám podařilo **získat finanční prostředky z Evropské unie, národních a krajských zdrojů a úspěšně zahájit akci „Kanalizace a ČOV Kokory“**, zpracovat projekt napojení obecních budov na novou splaškovou kanalizaci, vysoutěžit zhotovitele díla na realizaci projektu „Energetické úspory Základní školy Kokory“, jehož součástí je sanace zdiva suterénu včetně izolace, výměna oken a dveří, zateplení půdy a úprava fasády, zpracovat projekt demolice bývalé sladovny pivovaru Kokory a získat souhlas stavebního úřadu s odstraněním stavby (k uvedenému byla zároveň provedena vizualizace možného využití pozemku k výstavbě bytového domu pro seniory), zahájit postupnou výměnu herních prvků na dětském hřišti u sokolovny se zajištěním vizualizace návrhů celkové revitalizace hřiště, připravit projekt a zajistit stavební povolení na rekonstrukci bezbariérového přechodu pro chodce k poště, včetně nového osvětlení, vybudovat odpočinkové místo s lavičkami a přístřeškem na turistické trase, která vede obecním lesem, rekonstruovat brouzdaliště s filtrací a zastřešením v Mateřské škole Kokory, účelně využívat dotací na hospodaření v lese, opravy drobných sakrálních staveb a další...

Obec je stále plná těžkých stavebních strojů.

Foto H. Z.

Naši prioritou bylo dokončení stavby Kanalizace a ČOV Kokory a přepojení obecních budov na novou kanalizaci, následná rychlá oprava místních komunikací a chodníků včetně vybudování zmiňovaného bezbariérového přechodu pro chodce k poště s novým osvětlením, úprava a rozšíření stanovišť pro tříděný odpad, realizace projektu „Energetických úspor Základní školy Kokory“ (sanace zdiva suterénu včetně izolace, výměna oken a dveří, zateplení půdy, úprava fasády) s následnou úpravou dvorního traktu a účelným propojením se zahradou mateřské školy, včetně rekonstrukce školních šaten.

Za účelem plánované realizace výše uvedených prací se nám podařilo, racionálním přístupem řádného hospodáře, naspořit značnou částku na obecní účet, neboť pouze takto lze úspěšně zvládnout tak finančně náročnou akci, jako je stavba kanalizace a ČOV Kokory, s ohledem na další rozvoj obce a potřeby občanů.

Nezbývá než jen doufat, že nové vedení obce se rychle seznámí s potřebnou agendou, poradí si s veškerými normativy rozhodovacích a schvalovacích procesů v působnosti obce a se střízlivou myslí, s péčí řádného hospodáře, úspěšně dokončí již započaté práce a následně účelně využije naspořené finanční prostředky k dalšímu rozvoji obce k užtku všech občanů.

Blahopřejeme novému vedení obce k získání důvěry občanů a přejeme hodně zdaru a chuti do práce v novém volebním období 2018-2022.

Bc. Lubomír Rýc, místostarosta

SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané. Vzhledem k tomu, že se pro mne uzavírá etapa nejen minulého volebního období, ale časový úsek mnohem delší, dovoluji si shrnout a připomenout i další aktivity z těchto let. Jistě si na uvedené roky a mnohé akce s pochopením vzpomenete.

Koncem **roku 2006** se nám podařilo dokončit opravu barokní kaple Sv. Fr. Xaverského, opravy chodníku podél silnice I/55 a místní komunikace „Ulice“. V **dubnu 2007** bylo započato s opravou komunikace v místní části „Hliník“.

Vzhledem ke špatnému stavu sociálního zařízení v MŠ došlo k opravě sociálního zařízení v obou odděleních školky, výměně osvětlovacích těles jak v budově MŠ, tak i v celém objektu základní školy. Byla provedena barevná výmalba ve škole. K podpoře volnočasových aktivit dětí se přistoupilo k zhotovení nového dětského hřiště za sokolovnou, jehož realizace částečně i svépomocí proběhla během pěti dnů a přišla zhruba na **250 tisíc**.

V **roce 2008** byla provedena oprava budovy a havarijního stavu sociálního zařízení obecního úřadu, výměna oken, sanace zdiva, nová elektroinstalace v pohostinství, financované z části (**0,5 mil. z prostředků Olomouckého kraje z POV 2008**), dále oprava komunikace u „Učiteláku“ včetně opravy nefunkční kanalizace (**2,7 mil.**), zřízení dvou horských vpustí k odvedení povrchových vod a provizorní oprava místní komunikace v Haltýřích (**75 tis.**).

Dále bylo pokračováno v opravách budov MŠ a ZŠ např. opravy ve školní kuchyni, vybudování nového kabinetu v suterénu, oprava školní družiny a kanceláře (**0,5 mil. Kč**).

Významná byla oprava budovy hasičské zbrojnice, nevyhovující elektroinstalace, výměna oken a oprava podlahy v klubovně, určené i jako zázemí pro naši zásahovou jednotku JPO V (**130 tis. Kč**).

Po urgencích obce a společném jednání s ŘSD Olomouc byla provedena oprava povrchu silnice I/55 (financovalo ŘSD).

V **roce 2009 byly realizované tyto akce**: - vypracování projektů na zateplení a opravu budovy zdravotního střediska, vypracování projektů na zateplení a opravu budovy MŠ, včetně úprav školní zahrady, vypracování projektů na opravy MK a rozšíření chodníku u ZŠ, opravy podlah kabinetů v ZŠ, - instalace nového krytí radiátorů a obkladů v šatně mateřské školy (**94 tis.**), - pokračování v opravách budovy obecního úřadu a přilehlého chodníku včetně chodníku ke kotelně a nových zpevněných ploch před prodejnou Dům a zahrada nyní smíšené zboží (**375 tis.**).

Dále byly provedeny opravy venkovních omítek na budově hasičské zbrojnice, nátěry, nové okapy a oplechování (celkem **290 tis.**). Významná byla i výstavba nové větve kanalizace podél silnice I/55 v hodnotě **650 tis.**, která byla provedena z důvodu nefunkční kanalizace od nové výstavby RD na Olomoucké. Instalovány byly ukazatele rychlosti v hodnotě **150 tisíc** k zajištění větší bezpečnosti

chodců a silničního provozu v obci (**50 tis. dotace** z Olomouckého kraje). Důležité pro budoucnost bylo zadání zpracování studie řešení odkanalizování a výstavby ČOV.

V **roce 2010 byly** v rozpočtu obce zohledněny výdaje na realizaci akcí: - oprava budovy zdravotního střediska spočívající v zateplení objektu (přidělena dotace z OPŽP ve výši **1,1 mil. a ROP Stř. Morava ve výši Kč 2,55 mil.**), výměně oken a celkové opravy rozvodu vody, elektroinstalace

a otopného systému, vybudování bezbariérového přístupu, sociálního zařízení a oprava celé sedlové střechy. Dále se provedlo rozšíření úzkého chodníku u základní školy z důvodu bezpečnosti chodců podél silnice I/55 (po získání stavebního povolení) v ceně 378 tis., nasvětlení přechodů pro chodce; v Haltýřích se provedly opravy místních komunikací a rozšíření parkovacích míst (dotace z POV 2011 Kč 500 tis.).

V ZŠ nátěr radiátorů, oprava podlahy v ředitelně, - opravy budovy MŠ dle projektů – zateplení a výměna oken (přidělena dotace z OPŽP ve výši 1,7 mil), vodoinstalace v kuchyni.

Další příprava projektové dokumentace pro výstavbu ČOV, dále úprava sportovního hřiště pod Bramborem, včetně přívodu elektrické energie a vody se snahou začít budovat místo pro odpočinek a regeneraci sil pro všechny věkové kategorie.

Bylo pořízeno hasičské vozidlo pro zásahovou jednotku JPO V (dotace z Olomouckého kraje Kč 120 tis.)

Dále byly postupně prováděny (ve shrnutí) další opravy a projekční práce:

celková rekonstrukce hřiště a zahrady u mateřské školy (nové hrací prvky a chodníky z dotace MMR v částce Kč 400 tis.), oprava mostku u základní školy; - vybudování veřejného osvětlení na „Staré hřiště“; odstraněna plechová čekárna na zastávce U Dohnalů a postavena nová prosklená; celková rekonstrukce místního rozhlasu (podpořeno finanční dotací); projektová dokumentace na rekonstrukci budovy obecního úřadu, včetně vydání stavebního povolení; dokumentace skutečného provedení stavby rybníka u splavu a jeho kolaudace; příprava a sběr materiálu k vydání knihy o Kokorách v roce 2014, křest knihy.

Z dalších mnoha aktivit můžeme zmínit:

pořádání každoročních výstavek ručních prací; Den matek pořádaný v zahradě MŠ, vítání prvňáčků v místní základní škole, koncem každého roku nezapomeneme ani na návštěvu našich spoluobčanů umístěných v domovech důchodců a předání novoročních přání a dárkových balíčků; vydávání občasníku Kokorské noviny; novoroční příděvek pro občany v důchodovém věku s kulturním vystoupením žáků MŠ a ZŠ, hudební produkce k poslechu i tanci v místním pohostinství; - pořádání besed s různými tématy

Obec se snaží podporovat i činnost místních spolků. Patří sem především podpora:

- činnosti TJ Sokol Kokory, která sdružuje oddíl házené, malé kopané, florbalu, cvičení rodičů s dětmi, aerobik, rehabilitační cvičení žen a volejbal
- činnosti místního sboru dobrovolných hasičů, zvláště podpora soutěžícího družstva mužů
- činnosti Mysliveckého spolku Hradisko, jehož činnost přispívá k ochraně zvěře a lesa; podpora členů oddílu malé kopané,
- podporujeme také z rozpočtu farnost Kokory – opravy kostela, hřbitovní zidky apod.
- Každý rok mají spolky schválenou finanční dotaci na podporu jejich činnosti, v případě mimořádných výdajů zastupitelstvo po projednání schvaluje i mimořádné příspěvky, např. na opravu hrobky pátera Dajče, příspěvek TJ Sokol Kokory na zateplení budovy tělocvičny. Přislíb návratné finanční výpomoci ve výši Kč 950 tis. na rekonstrukci povrchu hřiště v letošním roce. Dále obec podporuje věcnými dary různé soutěže a plesy.

Obec Kokory je také členem Sdružení obcí mikroregionu Dolek, zde se podílíme i na akcích pořádaných v rámci spolupráce devíti okolních obcí, tj. Kokory, Brodek u Př., Majetín, Čísarův, Citov, Čelechovice, Nelešovice, Rokytice a Lhotka. V rámci společných projektů se stala nejvíce oblíbenou cyklo vyjížďka, jejíž trasa prochází všemi sdruženými obcemi.

I když výčet akcí není úplný, tomu, kdo vydržel číst a práci obce a zastupitelstva v daném období si připomenul či přiblížil, se nabízí cenná zkušenost: v dalším období na to dobré, připravené, občanům prospěšné a zajímavé navázat, a to nové, slibované, s dynamikou a entuziasmem a v součinnosti celého nového zastupitelstva obce, postupně zajišťovat.

Starostka
Hana Zittová

ZE ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÉ ŠKOLY

CYKLISTICKÁ SOUTĚŽ

Dne 27. září se ve škole V Kokorách uskutečnila, jako již každý rok, cyklistická soutěž žáků 1. stupně. Děti měly možnost ukázat své schopnosti v jízdě zručnosti, v poznávání dopravních značek a jednoduchých dopravních situací a vyzkoušely si různé zábavné dopravní úkoly na počítačových programech. V každé třídě byli vyhodnoceni žáci, kteří měli nejlepší test dopravních značek a nejvíc bodů z jízdy zručnosti. **Z celého 1. stupně se pak celkově umístili na 1. místě Daniel Bouda z 5. třídy, na 2. místě Matěj Zachrdle také z 5. třídy a na 3. místě Petr Juhás z 2. třídy.** Děti si cyklistický den velmi užily, zopakovaly si již známé poznatky z dopravní výchovy a osvojily si nové důležité informace.

Mgr. Jana Oslancová

Děčka, hlavně bezpečně na hřišti i na ulici.

Foto archiv ZŠ

LESNÍ PEDAGOGIKA

Vzhledem k nepříznivému počasí se na konci školního roku neuskutečnila velmi oblíbená akce Lesní pedagogika. Ale ve čtvrtek 20. 9. lesníci přijeli a s dětmi ze 3. a 4. třídy strávili krásné dopoledne v blízkém lese. Mottem lesní pedagogiky je totiž: „O lese učit v lese“.

Vzdělávání o vztazích a procesech, které v něm probíhají, bylo pro děti velmi atraktivní, protože základním principem je předávat tyto informace zábavnou formou. Prostřednictvím lesního pedagoga přímo v lesním prostředí. Důraz byl přitom kladen na vlastní prožitek účastníků aktivit lesní pedagogiky a poznávání lesa všemi smysly. Les přece představuje nenahraditelnou součást globálního ekosystému, proto je nutné děti upozornit, co by zde neměly dělat a jak naopak pomoci...

Děti byly nadšené z programu, který si pro ně olomoučtí lesníci připravili, přály si zůstat déle, na závěr dne si odnesly záložky a pravítka s obrázky zvířat a spokojeně se vydaly domů.

Mgr. Irena Svozilová

V lese je krásně, zdravě a příjemně.

Foto archiv ZŠ Kokory

NA ZŠ KOKORY VYHLÁSILI OŘECHOVOU SOUTĚŽ

Žáci podle návrhu a pokynů organizátorů soutěžili ve dvou disciplínách:

Hledáme: **Největší vlašský ořech a**

Hledáme **Nejtěžší vlašský ořech**

Podmínky

- Každý žák může přihlásit do soutěže jen 1 ořech.
- Ořech dejte do nějakého obalu (sáčku) se jmenovkou žáka a místem výskytu.
- Vítězové obou disciplín budou uveřejněni i s fotografií v místním tisku a odměněni ořechovou dobrůtkou.

A ořechy se začaly sypat, měřilo se a vážilo a zapisovalo. A výsledky? Ty byly sestaveny do tabulek, ze kterých jsme vybrali:

Nejtěžší ořech, který vážil 54 gramy přinesl Václav Vašica z ořešáku v Rokytnici, další nejtěžší přinesla děvčata z Nelešovic.

Opravdu největší byly ořechy z Nelešovic. První tři místa (ořechy s plochou 28 - 25 mm²) patřila děvčatům Lauře, Anetě a Gabriele Horákovým.

Mohutné stromy nesoucí plody vlašských ořechů rostou všude v okolí a tak se v soutěži, jako místo výskytu, objevily Nelešovice, Rokytnice, Kokory, Čelechovice, Žeravice, Lhotka a Prosenice.

Zpracováno dle materiálů školy. Vítězové.

Foto archiv ZŠ.

KOKORSKÉ POČASÍ

Sucho a sucho, vedro a vedro. Tak to už je momentálně (psáno na začátku září 2018) za námi. Ale bylo to opravdu mimořádně horké léto. A nejvíc chyběla voda. Na konci srpna se to však začalo učit. Asi týden před koncem srpna napršelo v úhrnu asi 8 mm a to jsme říkali „Pánbůh

zaplat“ aspoň za to. První zářijové dny to už propuklo doopravdy. Ještě v pátek 31. 8. teklo v Olešnici jen 22 litrů za sekundu, ale po vydatném dešti 1. 9. vzrostl vteřinový průtok doslova skokem během několika hodin krátkodobě až na 6000 litrů. A to už byl pořádný přírůstek. Ale pozor, větší škody nevznikly, snad až na to, že těch napršených (fantastických) 42 mm během tří dnů už přišlo pro letošní vegetaci až příliš pozdě. Ale určitě nepršelo naposled a ten srážkový deficit snad už nebude narůstat. Zajímavý byl průtok na Olešnici 4. 9. v poledne, kdy už v Kokorách prakticky nepršelo a přesto Olešnice provedla krátkodobě dle záznamu meteorostanice téměř 4500 vteřinových litrů. Znamená to, že vydatně popršelo na Libavě v povodích horní Olešnice a Bystřice. I při těch vydatných deštích na samém začátku září, se hladina Olešnice zvedla asi o metr, zatímco Kopřivnice se zvedla jen asi o 30 cm. Další dny se hladiny vrátily na hranici sucha. Tropické dny a zejména noci jsme již v září nezaznamenali. Noční či ranní teploty dosáhly teploty od 7°C (výjimka) až po 18°C. a denní „jen“ do 30 °C. Dalo by se říci „první babí léto“.

Podzimní rovnodennost připadla letos na noc z 22. na 23. září. A opravdu skoro přesně skončilo s létem teplé a suché počasí. Začalo pršet (ale ne moc), zvedl se postupně silný vítr, vlastně vichřice, která dostala dokonce své jméno – orkán Fabienne a přehnala se celou Evropou. V Kokorách však příliš škod nenapáchala. Zároveň v dalším týdnu poklesly denní teploty ráno až k nule a přes den max. do 15 °C. První slabé mrazíky se ohlásily 26. a 30. září, dny však byly ještě pěkné a slunečné. Na začátku října se již objevily i denní teploty kolem 10 °C a ranní kolem nuly°C. První a druhá dekáda října – to bylo to pravé a nádherné babí léto.

Když zrekapitulujeme srážky za delší období a započítáme všechny, někdy dokonce intenzivní přeháňky, není to s tím suchem za srpen a září až tak katastrofální. Napršelo celkem 120 mm.

Na konci 1. říjnové dekády překročila Olešnice v hladině krátkodobě hranici sucha, brzy se však vrátila k minimálním průtokům kolem 30 l.sec-1.

Tak to je ta naše divoká a mocná Olešnice

Foto Kš

OHLASY NA KOKORSKÉ NOVINY

První ohlasy na vydání srpnového čísla našich KN byly jako obvykle bleskové. Samozřejmě nemohlo chybět jméno Hučín, jen těch titulů před jménem i za jménem bylo o něco víc. Takže tentokrát se první ozval rovněž náš věrný čtenář, tentokrát z Prahy, a to Prof. MUDr. Bohumil Hučín DrSc. (pocházející ovšem ze stejného kokorského bednářského rodu z Podkopcí 81 jako náš glosátor a profesorův bratranec Ing. Jan Hučín). Prof. Hučín samozřejmě žádnou publicitu na regionální úrovni nepotřebuje. Je to významný český lékař (nar. 1934), průkopník kardiologie novorozenců a kojenců, o kterém jsme již opakovaně psali, který je velmi těsně, zejména svým mládím, propojený s Kokorami. Jeho poznámky a vzpomínky i pochvala jsou ovšem tak bezprostřední, a pro nás v redakci tak cenné, že nemůžeme jinak, než se o ně se čtenáři podělit.

Náš vážený čtenář, prof. Bohumil Hučín, nám emailem píše:

Děkuji, pane inženýre, za nové číslo Kokorských novin, do kterých jsem se s chutí opět začel. S radostí jsem si přečetl o životě mládeže na Pusté. Chodili jsme tam často (Pozn. redakce: se sestrou Martou) za války k Jiříkům za Jarynem i Vládou. Jaryn s oblibou hrával na mandolu trampské písně. Ještě raději vyhrával a propěvoval na schodku u Doležálků v Haltýřích.

Se zájmem jsem si přečetl také informační článek o budování kanalizace v Kokorách a o problémech kolem její stavby. Vzpomínám si živě, jak jsme jako kluci lezli do kanálu u Zlámalů a vylézali jsme až u kapličky k Žeravicům. To patřilo k našim dobrodružným výpravám. Dostali jsme samozřejmě za to ohromně vynadáno od babičky. Dědeček Jiříků z Haltýř se o tom nesměl za žádnou cenu dovědět.

Přeju hodně zdraví a také vás zdravím. Prof. Bohumil Hučín.

Poznámka redakce: K tématu mládež na Pusté jsme získali další doplňující fotografie. Část rodiny Zapletalovy z čísla popisného 223.

Tady je. Ovšem bez děvčat a „Otásky“. K omladině 50. let už ovšem patřili jen ti nejmladší, Ladá, Jindřich a Slávka. Rod. foto

K mládeži 50. let na Pusté (k těm poválečným) patřil také nejmladší z kluků Košťálkových Jiří (z č. p. 283 s přezdívkou Juris či Jurisek), který z obce (po vyšší vojenské škole) odešel, ale výborný vztah ke Kokorám a také až překvapující přehled o době své kokorské mladosti, si zachoval.

Foto KN

Kokorského rodáka, později naturalizovaného Pražáka (a renomovaného počítačového odborníka) jsme v září navštívili na jeho chalupě pod horou Říp. Cítí se tu dobře, ze zahrady má výhled nejen na Milešovku, ale i na kopec a hrad Košťálov. Moravu zde zastupuje svým původem také jeho manželka Jitka. Její selský rod Stavělových má prastaré kořeny v našich hanáckých Bystročicích. Rodokmen, který vedl její otec Václav, který jako důstojník odešel do Prahy, sahá přes Přecechtělovy až do Kokor a k jeho nejmladším představitelům patří pan Tomáš Pavlík. Svět je malý. KŠ

A ještě do třetice z Pusté. Obdrželi jsme zprávu, že zemřel pan Josef Kupka (s chlapeckou přezdívkou Ozaj) původně z Pusté čísla 305, který patřil v této uvedené generaci vůbec k nejmladším. Vrstevníci a kamarádi jistě vzpomenu.

STO LET REPUBLIKY

Sto let vzniku samostatného Československa si připomínáme v roce 2018 v každém čísle našich Kokorských novin. Tentokrát se znovu dotkneme (po aktivní odezvě Prof. B. Hučina na srpnové číslo KN) podílu tohoto rodu z Podkopcí, na legionářské anabázi kokorských občanů na daleké Sibiři. Na fotografii 1. roty 5. pluku ruských legií (pluk T.G.M.), pořízené před sto lety u jezera Bajkal, nalézáme v horní řadě, jako 4. zprava (s tou největší „papachou“) kokorského rodáka Vojtěcha Hučina, strýce již zmíněného a citovaného pana profesora. Vojtěch patřil k těm šťastným, kteří válku po bojích a dlouhé cestě přežili a společně se vrátili do nově vzniklé Československé republiky, kterou svou statečností pomáhali vybojovat. Vrátil se domů, do Kokor. Nedlouho po válce šel pak světem za hlasem svého rodového řemesla a nakonec se stal významným bednářem v proslulém Righoferově Velkopopovickém pivovaru v okrese Praha východ. Za ním pak později odešel mladší bratr, původně rovněž jako bednář, profesorův otec Bohumil Hučín, jehož rodina se později usadila v Praze. Jsme rádi, že můžeme i při této příležitosti zaznamenat, že na Kokory nikdy nezapoměli. KŠ

U jezera Bajkal

Foto rod. archiv.

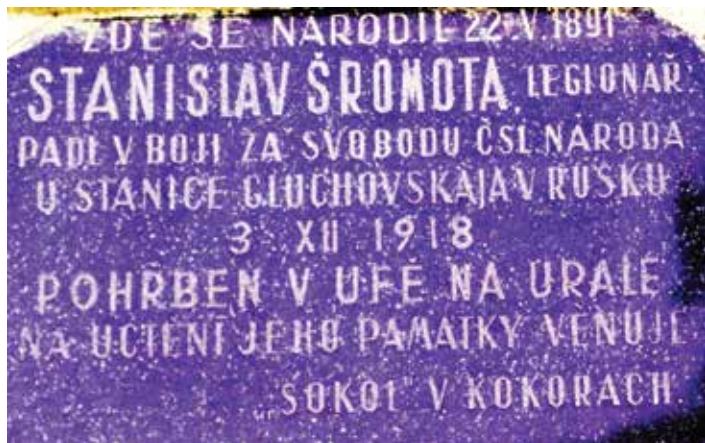
HRDINSKÁ SMRT

Mladý aktivní kokorský Sokol Stanislav Šromota (vpravo) v plné polní, ještě jako voják rakousko uherské armády. Původní neupravené historické foto z archivu rodiny zapůjčil pro KN pan Karel Šromota.

Po zajetí na ruské frontě a vstupu do legií se stal Stanislav Šromota vojínem a posléze desátníkem elitního úderného praporu čsl. legií nasazovaného do nejtěžších bojů. Dobu jeho posledního bojového střetu (srpnové KN uvedly omylem listopad 1918) s omluvou v dalším textu upřesňujeme.

Sto let od hrdinské smrti Stanislava Šromoty, přímo v boji na dalekém Urale, si připomeneme letos v prosinci. Děkujeme za obec i spoluobčany jeho rodině, za dlouhodobé uchování pamětní desky na rodném domě tohoto ruského legionáře, rodem z kokorského statku Šromotových č.p. 46. Vy, kteří jste o tomto malém památníčku nevěděli, nebo jej dosud měli bez povšimnutí, zastavte se, např. u příležitosti dne veteránů, či 100 let vzniku republiky, nebo kdykoliv, vzpomeňte a uložte do paměti.

Pamětní deska (dnes už víme, že „bohudík, nezůstane osamocena“). Foto z fasády čísla 46.

Kš

Redakce KN je hrdá na to, že nejen ve výročním roce vzniku republiky, ale i v ostatních minulých letech, kokorským hrdinům na poli diplomatickém i válečném věnovala a věnuje úctu a pozornost.

Činí tak nejen na stránkách našeho listu, ale v osobě kronikáře také opakovanými besedami pro žáky kokorské školy i pro občany. Než budete číst dál, nalistujte si v letošních červnových KN stranu 6 – STO LET REPUBLIKY, případně v Knize o naší obci Kokory str. 27 – Významné osobnosti naší obce.

V těchto souvislostech jsme s potěšením přijali aktuální příspěvek paní Růženy Jurečkové rozené Zlámalové, který rádi zveřejňujeme.

Kš

OZNÁMENÍ O ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY MSGR. OLDŘICHU ZLÁMALOVI

Naše republika oslaví letos 28. října sté výročí svého založení. Významný podíl na jejím vzniku měl také kokorský rodák, můj prastrýc – Msgr. Oldřich Zlámál. Působil jako farář v USA, kde je i pochován. Třebaže patří k nejvýznamnějším rodákům, není o něm v Kokorách na veřejném prostoru obce či na hřbitově ani zmínka. Proto se naše širší rodina rozhodla, vzdát mu po sto letech úctu a vděčnost umístěním pamětní desky na jeho rodném domě č.158. Její **slavnostní odhalení se uskuteční v sobotu 27. října** – tedy v předvečer jubilea. Začneme ve 14:30 hod. děkovnou mší svatou v místním kostele. Po ní bude průvod k pomníku padlých, kde položíme květiny a poté odhalíme pamětní desku.

Dovoluji si jménem rodiny touto cestou na slavnost pozvat jak kokorské spoluobčany, tak i přespolní, ke kterým se tato informace dostane.

Praneteř Růžena Jurečková – Zlámalová, Kokory 158.

Historická fotografie. Nevěsta „monsiňorova“ synovce a jmenovce Oldřicha Zlámala, Růžena Pavlíková, vítá v Kokorách vzácného amerického hosta tradičně chlebem a solí, a to v roce 1946. Byla to jeho poslední návštěva v Kokorách.

Věříme, že se tato pozvánka v KN dostane k našim čtenářům včas; pokud si ji přečtete až po uvedeném datu, alespoň tuto významnou událost znovu připomenete.

Samozřejmě noviny prosincové přinesou článek o aktu odhalování pamětní desky a další zajímavosti, které nám tak významnou osobnost „kokorských i československých a evropských dějin“ pomohou přiblížit.

KOKORSKÁ ZMOLA

Význam slova **zmola** jsme našli nejlépe definován jako nářeční (zejména valašské, ale platí i pro náš region) a znamená také **strž, proláklina, výmol, rokle** apod. Kde takový terénní útvar v Kokorách najdeme, dovedli pamětníci (J. P., J. K. a mnozí další) celkem bezpečně určit. Kokorská zmola, popisovali, začíná za někdejší chatou „Kukačka“ a velmi strmě a divoce se dere nahoru, až na „Křib“. Dnes je silně zarostlá vegetací, ale nebylo tomu tak vždycky. Po tomto úvodu a vysvětlení se už můžeme věnovat zajímavému příběhu z 50. let minulého století, ačkoliv impuls k oživení události „dávno minulých“ vznikl ve „žhavé současnosti.“

V průběhu letošního září se zastavil v redakci při cestě do Čelechovic pan Mirek Ondruška. Přitom dal redakci k dispozici zajímavou, přes 60 let starou, sportovní plaketu z průkopnických let motoristického sportu, přesněji řečeno motokrosu. Rozvoj tohoto nového populárního sportu se dotkl před léty i přímo naší obce a zejména pak také blízké Čekyně s později a dodnes mezinárodně známou tratí „Přerovská rokle“. Historie nálezů plakety a její uchování, to vše by vydalo na samostatnou glosu. A tak jsme podstavec s plaketou alespoň vyfotografovali, aby nám připomenul poměrně významnou sportovní akci, se kterou nás nemnohé spojují už jen útržky vzpomínek.

Nalezená a částečně restaurovaná plaketa.

Foto Kš

Kdo akci „KOKORSKÁ ZMOLA“ pořádal, už přesně v KN nedovedeme určit. Pravděpodobně to byly sportovní motoristické organizace bezpečnostních složek, objevilo se i jméno pana Bartoše z Brodku. Členité prostory Brambora, Kříba a Hradiska byly (i s opakovanými přejezdy toku Olešnice a partie kolem rybníků) pro takový závod slabších i silných terénních motocyklů jako stvořeny a pořadatelům se podařilo vytýčit zajímavou a náročnou závodní trať.

V redakci doufáme, že se alespoň někteří pamětníci ozvou s doplněním a upřesněním. Plaketa nás zavádí do roku 1954, autor si však připomíná snad první ročník tohoto závodu, který ve své paměti datuje do roku 1952. („není vyloučeno, že to byl rok 1953) Tehdy divácká účast na uvedené motoristické atrakci před koncem školního roku, nechvalně zasáhla do školního prospěchu (přesněji do známky z mravů) dvou žáků třetí měšťanky Masarykovy střední školy v Kokorách – Standy a Lojzy.

To bylo tak: Populačně silný ročník 1938 z Kokor, Žeravic, Nelešovic, Čelechovic a Lhotky musel být ve školních lavicích měšťanky rozdělen do dvou tříd; chlapecké a dívčí. Chlapce vedl jako třídní učitel Jaroslav Maňásek, děvčata Josef Neužil. Na konci 3. ročníku (dnes bychom řekli osmé třídy) byly připraveny moderně pojaté školní výlety. Pan učitel Maňásek připravil pro své vybrané chlapce cyklistický zájezd do rodných Babic a dalších zajímavých lokalit Moravského Slovácka (byla to i tehdy odvaha), další pedagogové vedli smíšenou skupinu z obou tříd do Krkonoš. Turisty zatím ponecháme v horách, s dalším dějem spojeným s Kokorskou zmolou nemají a nebudou mít už nic společného.

Kluci (jejichž bicykly měly k dnešnímu standardu většinou hodně daleko) zatím romanticky přespali na seně na půdě Maňáskovy chalupy a k druhému noclehu došli na Luhačovic, asi do hotelu C, nebo ubytovny, to už si přesněji, ač přímý účastník, nechapuji.

Večer jsme šli do kina, poprvé v životě jsem byl na večerním představení a na film „Akce B“ o přechodu Banderovců přes Moravu si pamatují dodnes. Ráno jsme pak vyrazili na další trasu.

A právě v tomto okamžiku se začíná odvíjet dobrodružný příběh „účastníků zájezdu“, který skončil již zmíněnou dvojkou z mravů. Žáci A. K. a S. J. se za pelotonem nepatrně opozdili už ráno na odjezdu, když si pevněji přitahovali k nosičům popruhy batohů. Vyrazili pak sice urychleně, ale kde byl ostatní konec. Kluci šlapali a šlapali, ale nikoho stále nedojížděli a ostatním (ti totiž nenadále odbočili z hlavní trasy na Luhačovickou přehradu) kupodivu nechyběli. Bezradná dvojice spolužáků a kamarádů už pochopila, že výpravu ztratila a když došla do Otrokovic (tam někde měli nocovat) a uviděla ukazatel Přerov 33 km, bylo rozhodnuto. Nevěděli, kde spolužáky hledat a tak šlapali do pedálů a zamířili do Přerova a do Kokor. Chápali sice, že je to špatně, ale jiné řešení nenašli.

Co čert nechtěl, právě toto sobotní či nedělní odpoledne se konal v Kokorách (jako senzace) první ročník „Kokorské zmolý“. A bylo to jasné, kluci ze zájezdu plánovitě ujeli, aby se mohli závodu jako diváci zúčastnit a způsobili tak učitelu Maňáskovi obrovské pedagogické bezpečnostní starosti. To první pravda není, to druhé ano, to musím, jako pozdější kantor, s plným pochopením uznat. Bitvu o charakter potrestání, dosud zcela bezúhonných viníků, která proběhla v závěrečné pedagogické radě, mi po mnoha letech diskrétně popsal pan farář a konzistorní rada Vladimír Gibala (bylo to ostatně promlčeno a o zpovědní tajemství rozhodně nešlo).

Hlasování bylo těsné, ale dvojky z mravů v obou případech padly, ačkoliv (snad si tu trochu pýchy můžeme dovolit) šlo o dva z nejlepších žáků.

Takovému vysvědčení (samy jedničky a dvojka z mravů) nechtěl později nikdo věřit ani na mém prvním působišti po ukončení vysoké školy - na Mostním obvodu v Brodku. Musel jsem kolegům vysvědčení přinést a přesvědčit je. Při tomto „pohybu spisu“ se tento úřední doklad nějak vypařil a získání popisu jsem po léta odkládal a nakonec pokládal za zbytečné. Takže se příběh bez potřebných dokumentů stal jen jakousi legendou, kterou si se Standou Juřicou sem tam na srazích připomeneme a s ní i dávno zapomenuté motokrosové závody „Kokorská zmolá“.

Sešli se na dvoře redakce

Foto B. K.

Tak to jsou ti dva výtečníci-uprchlíci. Před 65 léty vypadali sice trochu jinak, ale zasmát se sami sobě, dovedou oba inženýři i dnes.

Redakce prosí ty, které ohlédnutí do nedávné minulosti oslovilo, aby se ozvali a v příznivějším případě přidali i nějakou soudobou fotografii nebo historku. Za hlavní protagonisty z hloubi paměti vydoloval a s kamarádem Standou Juřicou konzultoval Alois Košťálek.

Panu Mirku Ondruškovi, který to vše oživil, srdečně děkujeme.

Kš

SULAWESI NEBOLI CELEBES II

Cestopisné vyprávění Zuzany Habáňové z minulého čísla KN o indonéském Sulawesi má své pokračování po cestě trajektem na sever souostroví. Ovšem v době, kdy vkládáme Zuzančin text do našich novin, počítá na konci září 2018 Sulawesi své mrtvé (může jich být i tisíce) po tragickém ničivém zemětřesení a následné vlně tsunami. Jsme rádi, že se můžeme vrátit s naší cestovatelkou do zajímavého, ale i dobrodružného vyprávění z klidnější doby doby nedávno minulé, z cesty, ze které se, bohudíky, šťastně (2015) vrátila domů.

Foto archiv Z. H.

Zuzana o další cestě po Sulawesi a ostrovech ne severu už sama vypráví:

V moři severně od Sulawesi se nachází Sangihe a Talaudské ostrovy. Z celkového počtu 77 jich je 56 obydlených. Ty nejvzdálenější jsou 250 km od filipínského Mindanaa. Nejnebezpečnějšího místa jihovýchodní Asie, kde žijí islámské radikály. Nádherná krajina je plná zelených lesů. Krásu podtrhuje okolní průzračné moře s korálovými atoly. Díky silné vulkanické činnosti tu často dochází k výbuchům sopek a zemětřesení. (Pozn. redakce: v roce 2018 se to potvrdilo). Půda je však velmi úrodná, pěstuje se zde kokos, vanilka, hřebíček a především muškátový oříšek. V hustých lesích žijí papoušci, nártouni, buvoli a v okolních vodách spousta ryb. Ostrovy jsou turisticky nedotčené, sem zavítá opravdu jen málokdo. Proto jsme tady.

Dary přírody.

Foto Z. H.

Přijíždíme na největší z ostrovů, na Sangir Besar. V dodávce mezi bednami chilli papriček a rajčat jedeme na jih, kde by mělo být jakési ubytování. Oproti jiným vypáleným částem Indonésie je krajina opravdu nádherná. Všude podél cest se suší hromady muškátových oříšků, hustou zeleň střídají městečka s bílými kostely. Celé severní Sulawesi je silně křesťanské, a to protestantské. Bohužel místní si krásné přírody moc nevážejí, řidič za jízdy vyhazuje spoustu plastového odpadu a lahví. Vysazuje nás u dřevěné chaloupky uprostřed džungle. Žije tu 90letá babička a její vnuk, jakýsi anglicky mluvící jogín. Všude okolo je hmyz obřích rozměrů, moře je několik kilometrů daleko, a tak se s krosnami na zádech vracíme tropickou vegetací zpět do civilizace. A zpět do hlavního města, odkud jsme přijeli. V hotelu nám sice nabízí výlety do vnitrozemí či po panenských ostrůvcích. Jsou ale nepochopitelně tak drahé, to si opravdu dovolit nemůžeme. Zajdeme si na čerstvě ulovenou rybu, ráno za zpěvu gospelů z místních kostelů ostrov opouštíme.

Není nad čerstvou rybu.

Foto Z.H.

Z paluby lodi pozorují malebné ostrůvky s bílými plážemi a rybářskými vesničkami, které míjíme cestou na další ostrov. Někde pod námi tiše probublává činná podmořská sopka, která co chvíli chrlí gejzíry horké vody na hladinu.

Siau se přezdívá doutnající ostrov. Nad ním se zlověstně tyčí jedna z neaktivnějších sopek v Indonésii Karangetang. Přes den se z ní kouří, v noci tečou potoky žhavé lávy. Naposledy zuřila v září 2013. Nám se ale na Siau líbí. Přátelský majitel penzionu nám na požádání zaběhne na trh pro čerstvé kalamáry k večeři. Ke snídáním zase dostáváme mísu avokáda, chlebovníku a papáji.

Doutnající ostrov se sopkou Karangetang.

Foto Z.H.

Vnitrozemí ostrova je kouzelné. Stromy obsypané tropickým ovocem, poprvé vidím ohromné plody chlebovníku. Podél cest se na plachtách suší hromady muškátového oříšku, stačí si jen nabrat. A na celý ostrov dohlíží ohromná socha Krista s rozevřenou náručí. Není problém tu sehnat alkohol. Pan domácí skočí na motorku a za chvíli přiveze odkudsi z buše palmovou pálenku zvanou čaptikus. Má nasládlou chuť a asi 30 % alkoholu.

Plody chlebovníku.

Foto Z.H.

Na celém ostrově jsme jen čtyři turisté. My a holandský pár, se kterým si vyrazíme na opuštěný ostrov Mahoro. Dlouhá bílá pláž je lemovaná hustým palmovým lesem, voda v laguně je průzračná jako křišťál a všude okolo z moře vystupují vulkanické skály a ostrůvky.

Turistů tu opravdu moc není.

Foto Z. H.

V husté vegetaci je bohužel naházena spousta plastového odpadu po předchozích návštěvách. Nezníčitelný plast je velký problém nádherné Indonésie. Šnorchlování v silném proudu na otevřeném moři není snadné. Trochu nás zaráží hustý dým na pláži. Ze by si Holanďané v takovém horku dělali oheň? Možná, my se raději koupeme v pohádkové laguně.

Tropické ovoce na dosah ruky.

Foto archiv Z. H.

Je čas k návratu, a tak mi Kuba jde pro kabelku. Nosím ji všude sebou, mám v ní celý náš život – peníze, pasy, mobily, mé inzulin. Hlídám ji jako ostříž. Kuba se vrací s čímsi ohořelým. S tím, co byla kdysi moje kabelka. Opřela jsem ji o kus suchého dřeva. Na dřevo položila sluneční brýle. Silné paprsky přes plast dřevo zapálily a to začalo hořet. I s mou taškou. Tentokrát máme ale štěstí. Věci uvnitř to přežily, i když voní jako z udírny.

Vracíme se lodí na mateřské Sulawesi. Dokonce dostaneme i oběd. A pak upadám do bezvědomí. Více než 30 let trpím cukrovkou I. typu, od dětství si píchám inzulin. Po tak dlouhé době se může každému diabetikovi klesnout hladina krevního cukru na minimum. Jako právě teď mně. V Manadu se mě Kuba snaží probudit. Jsem však bezvládná a studená jako mrtvola. Námořníci si myslí, že jsem se do nemoty opila z čaptikusu. „Neopila, má cukrovku,“ vysvětluje jim Kuba. Pochopí to, diabetes znají i v Indonésii. Zabalí mne do deky, ať mé nohy nikoho nepohoršují a vynesou z lodí. Seběhne se celý přístav a tisíce očí sledují, akci s jedinými bělochy široko daleko. Kuba mi naštěstí hned píchne tekutý cukr glukagon. Za pár minut začnu komunikovat, po chvíli čile pobíhat. Kuba si oddechne, skončilo to dobře. Tento stav může výjimečně skončit nevratným postižením mozku nebo smrtí.

Jedinou zajímavostí Manada je hororový trh Tomohon. Koupíte tu jakákoliv zvířata k porážce. Psy, kočky, hady, krysy, netopýry. Cokoliv, kromě masa lidského. Raději z hektického města prcháme na nedaleký ostrůvek Bunaken. Má rozlohu pouhých 8 km², jedná se však o jednu z nejlepších potápěčských lokalit v Indonésii. V podmořském království žije přes 70 druhů korálů a ohromné množství živočichů. Viditelnost v průzračné vodě je 40 metrů.

Bunaken.

Foto Z. H.

Bunaken je mezi turisty velmi oblíbené, jsme tu však jen my a tři francouzští potápěči. Celé dny šnorchlujeme mezi hejny ryb a barevnými korály. Dokonce si zaplaveme mezi velkými želvami karetami. A všude okolo nás se z moře vystupují vysoké vulkány.

I Karangetang zatím kouří poklidně.

Foto Z. H.

Sulawesi zatím masový turismus nezasáhl. Krásná krajina, neponičená příroda a průzračné vody plné barevných korálů, tohle si nemůžete nechat ujít. Zajet si do ráje je sen každého. A sny se mají plnit.

Zuzana Habáňová

Opouštíme Sulawesi a naše cestovatelka spolu s místními děvčaty (dotčenými už evropskou módou) posílají pozdrav také do Kokor, čtenářům našich Kokorských novin.

Foto archiv Z. H.

ČESKÝ POHÁR V KLASICKÝCH ŠIPKÁCH

V sobotu 15. září 2018 poprvé do Kokor zavítal turnaj v klasických šipkách (Nehraje se na elektronické terče, ale sisalové a skóre počítá rozhodčí stojící vedle terče a výsledky zapisuje na tabuli). A hned Český pohár, který je třetím nejprestižnějším turnajem v republice po Czech open a Mistrovství republiky. Připravít tento turnaj dostal od Českého šipkařského svazu tým Darts Club Alien, který tvoří hráči z Kokor (Džujík Petr, Drmola Petr, Kopečný Václav, Džujík Josef, Kubáček Roman, Dufek Martin a posila z Olomouce Krejčí Tomáš).

Na turnaj dorazilo přes 100 hráčů, hráček a juniorů z celé republiky, včetně hvězd českých šipek, např. Pavel Drtil, Martin Hoffman, Michal Ondo, František Humpula a další. Především Karel Sedláček, který úspěšně zviditelňuje české šipky na mezinárodní šipkařské scéně.

Turnaj byl hran v sále sokolovny v Kokorách na 20 terčích systémem šestičlenných skupin, ze kterých postupovali první dva do KO pavouka.

Český pohár proběhl v pohodové atmosféře typické pro klasické šipky. Mnoho hráčů, co zrovna nehráli, nebo nepočítali, stihli venku povzbuzovat kokorský žakovský tým národní házené, hrající na venkovním hřišti své mistrovské utkání.

Turnaj nabídl mnoho kvalitních her a nejvyšší možné zavření a to 170. Dvakrát od Karla Sedláčka a jednou Janem Hlaváčkem.

Finálové utkání mužů, mezi Karlem Sedláčkem a Markem Polyakem, se hrálo na pódiu a nabídl napínavou podívanou, vítězem se premiérově stal Marek Polyak. A jak se dařilo hráčům z Kokor?

V turnaji dvojic, hraném pouze KO pavoukem, Petr Drmola doplatil na nesouhru s novým spoluhráčem a vypadl ve druhém kole. Petr Džujík s Martinem Dufkem skončili těsně pod bednou na 5. místě, přestože ve druhém kole vyřadili současného mistra republiky dvojic.

V jednotlivcích, Václav Kopečný a Roman Kubáček zaplatili daň za první účast na tak kvalitním turnaji a nepostoupili ze skupiny. Petr Drmola předvedl, že šipky umí a několikrát zavíral hru ve čtvrtém kole. S pozdějším vítězem, Markem Polyakem, hrál vyrovnanou hru. Přesto dvě výhry a tři porážky na postup nestačily. Ze skupiny postoupil Petr Džujík, který v prvním kole pavouka nestačil na mladou hvězdu Davida Píska a skončil na 17. místě. Martin Dufek prohrál v kole druhém s aktuálním mistrem Evropy v elektronických šípkách Pavlem Drtílem a připsal si 9. místo.

Tým Darts Club Alien chce za všechny šipkaře poděkovat všem, kdo pomáhal. Bez nich by nebylo tolik šipkařů evidentně spokojených se zázemím turnaje. Díky kluci.

Poznámka redakce: Zpráva Václava Kopečného pro KN obsahuje mnoho dalších zajímavých údajů, jmen, výsledků a podrobností z tohoto, pro Kokory průkopnického turnaje. S ohledem na rozsah našich novin můžeme tato data nabídnout zájemcům v redakci, nebo přímo u pořadatelů akce, kterým KN za iniciativu, náročnou organizaci a pořadatelskou odvahu děkuje.

V popředí vítěz Marek Polyak, spodní řada Darts Club Alien zleva-Dufek Martin, Kopečný Václav, Džujík Petr, Drmola Petr, Kubáček Roman, Džujík Josef, zadní řada: Hlaváček Jan (3. místo), Sedláček Karel (2. místo), hlavní kuchař Staňa Janík.

Foto archiv

ZAHRADNÍKŮV ROK

V Novém Přerovsku si jedna z městských zahrádkárek stěžuje na neúrodu a samozřejmě na nedostatek vláhy. S tou úrodou či neúrodou – to musíme dodat: jak kde a místo od místa. Na pozemcích redakce a v nejbližším okolí se urodilo nebývale - od brambor, rajčat, okurků a papriky až po Hokkaidó a velké dýně. Jablek a hrušek také dost, i třešní. Pro čtenáře Kokorských novin jsme pro ilustraci a barevnost připravili několik autentických obrázků, případně i s krátkým komentářem. Tady jsou:

Na první fotografii ukazujeme jablka, především tři původní staré odrůdy z domácí maloprodukce. V bezprostředním okolí, např. v intenzivních sádkách rodiny Bradových, vidíme letos opět barevný ohňostroj obsypaných kmenů a krásnou úrodu jablek, o které se nám v těchto prostorách v minulosti ani nesnilo. Také už máme nakoupeno bednu výběrových jablíček, která označujeme přídomkem „do vánoc“.

V popředí vidíme na redakčním stole žíhané Gráfštýnské, vedle jsou žluté odrůdy, menší „Jadrnička“ a větší „Smiřické“. K podzimnímu zátiší patří i „Přerovský ZUBR Grand“, jiriny a nasušená majoránka.

Foto KN

GLOBÁLNÍ OTEPLENÍ

Téma po mnoho let zdůrazňované či zatracované (např. i Václavem Klausem a dalšími.) se snad týká celé naší planety a to v širokém měřítku. Ale nemyslete si – už dorazilo nenápadně až do Kokor. Více se daří teplomilným odrůdám, letní teploty v průměru pomalu rostou, objevují se dokonce nové druhy z Jižní Evropy.

Ještě před pár léty bylo za exotické ovoce pokládáno kiwi. Jeho pěstování u zdí orientovaných k jihu se však poměrně rychle rozšířilo i u nás.

Fíkovník v Kokorách Za Pivovarem.

Plodící fíkovník na dvoře usedlosti č. 102 na Zápivovovářích nás ovšem značně překvapil. Na dobrém osluněném místě přinesl letos majitelce a pěstitelce F. K., podle jejího střízlivého odhadu, určitě 10 kg sladkých plodů průběžně sklizených od května až do poloviny října. Jsou to jiné fíky, než jsme byli zvyklí, čerstvé, měkoučké, sladounké, ochutnali jsme je (i s manželkou) přímo z keře, tak jak nám je pohostinná příroda a hospodyně předložila. Máte-li podobnou zkušenost, dejte prosím vědět do redakce. Děkujeme i za případnou fotografii.

Kokorské fíky z třiletého keře byly velmi sladké.

Fota KŠ

Ještě přidáme, jako každý rok, krásně oranžové dýně, tentokrát velkoplodé, (gigant) užívané převážně na kompoty. Pro snímek jsme nemuseli chodit daleko, stačilo zajít na zahradu k sousedům. Chtělo to jen dobré světlo. Hokkaida jsme tentokrát vynechali, ale už jsou uskladněna a připravena na zimní polévky, na pečení, pomazánky a další chutovky. Kokorských kuchařek, které Hokkaida v širokém měřítku a sorimentu užívají, pomalu ale jistě, přibývá. Letos byly dýně velkoplodé plazivé (to je oficiální název) o trochu menší, tyto vitamínové bomby ale určitě vydrží až do dubna (nebo se po nich jen zapráší). Dýně je v současnosti tolik druhů, že stojí za to si o nich něco přečíst, třeba na internetu.

Ptáčkovy dýně 2018.

Foto a text KŠ

DERBY RETRÍVERŮ V KOKORÁCH

Na myslivecké chatě v Kokorách proběhly opět po roce ve dnech 1. a 2. září zkoušky psů - derby retrieverů, které pořádal Klub chovatelů loveckých slídiců ve spolupráci s místním mysliveckým spolkem. Na tyto zkoušky přijelo se svými majiteli celkem 18 lovecky upotřebitelných

psů. Zkoušky proběhly v sobotu a v neděli za celkem příznivého počasí. Na pejscích byla vidět radost z pohybu. S nadšením aportovali na poli, prováděli povely a donášky drobné zvěře nejen z vody, ale i dohledávku ve vysoké trávě. A proč se prováděly opět zkoušky psů v Kokorách. Z minulého roku nám pořadatelé řekli, že se jim i psovodům v tomto okolí myslivecké chaty velmi líbí a že tedy chtějí tyto zkoušky opět pořádat na naší chatě i letos. Zároveň si pochvalovali myslivecké speciality od našeho kuchaře L. Dohnala, které pro ně byly na myslivecké chatě připraveny. A kdy budou další akce i pro veřejnost? V listopadu a v prosinci, po dohodě s myslivci, se můžete zúčastnit jako honci na vycházce přírodou dvou honů na drobnou zvěř. První sobotu v únoru se bude konat již vyhlášený myslivecký ples a na jaře v měsíci květnu budou opět závody ve střelbě na oranžové terčiky - tzv. americký trap, kde se můžete přijít podívat a rovněž ochutnat myslivecké speciality. Srdečně vás zvou pořadatelé myslivci už teď.

Za MS Kokory Martin Pavlík

(Pozn. redakce: Zjistili jsme na internetu, že „retrívr“ se může psát třemi různými způsoby. Pro redakci KN a celou širší rodinu však zůstává jen jeden „Labrador retrívr“, naše nezapomenutelná fenka „Betty“.)

Celá skupina chovatelů i jejich miláčků v pohodě před kokorskou mysliveckou chatou.

Foto MS Kokory

MILUŠKA ODCHÁZÍ?

Někdy stačí mezi místními občany vyslovit jen křestní jméno a každý ví, o koho se jedná. K těmto lidem patří i prodavačka v družstevní prodejně masa a uzenin ZD Kokory, paní Miluška Koupilová. Po celá léta zdůrazňovala svým přístupem, úsměvem, ochotou i vstřícností mimořádně dobré jméno této prodejny a kvalitních výrobků kokorského družstva.

Prodejna na úrovni.

Foto redakce KN

Výrazná barevná reklama a pohledné prodavačky nás zvou do prodejny masa ZD Kokory. Uvnitř je vždy čerstvé zboží, maso často z domácí produkce a široký sortiment masných a uzenářských výrobků s domácí chutí, na kterou jsme zvyklí a naučení.

Občané naší obce jsou rádi, že je tu máme, „domácí kokorskou prodejnu masa“ i Milušku. Mohu to napsat bez pochlebování a poklonování; jsem o tom totiž přesvědčen a publikuji to jako poděkování za dlouholetou

dobrou službu družstva i paní prodavačky občanům kokorským i mnohým zákazníkům „přespolním“ a projíždějícím.

Proč zrovna teď? Protože se proslychá, že Miluška odchází k novému roku do důchodu a ona sama to potvrdila. Proto jsem se, jako „pohotov ý novinář“ dostavil (obtěžnou chůzí) před prodejnu, a obě děvčata před barevně výrazným výkladem družstevní prodejny masa a výhradně pro naše Kokorské noviny, zvěčnil.

Mladíčkou Lucii Koptovou (ze společné fotografie), která má Milušku nahradit, čeká těžký, ale krásný úkol. Vytvořit v prodejně takovou atmosféru, aby ji zákazníci po čase také s důvěrou oslovovali křestním jménem a aby mohla nabízet tak kvalitní tradiční, ale také inovované masné výrobky ZD Kokory, jako dosud. Ale je možné, že ten otazník v titulku bude ještě aktuální. Kdo ví?

Díky, Miluško

Kš

KVĚTINY

Snad na každé zahradě, případně i před domem a na veřejném prostranství (i na hřbitově a v kostele) mají své místo květiny. Hospodyně, květinářky, o kterých jsme v KN již několikrát psali, mají náš respekt, trvalou úctu a obdiv. A těch několik výjimečných mužů, kteří se k nim v Kokorách připojují, obdivujeme samozřejmě také. Květiny, pokud měly vodu, kvetly letos po celý rok, růže však v míře nebývalé, od května až do druhé poloviny října. Mimochodem, známá je i pravidelně obměňovaná estetická květinová výzdoba Kokorského kostela. Děvčata květinářky – díky.

Zátiší. Růže z naší zahrádky v polovině října.

Suchem letos trpěli všichni, i Olda zůstal na suchu. Vlastně zapomněl na odliv a pěkně se připekl. Moře se naštěstí brzy vrátilo.

Foto převzato, rodinný archiv

ZVLÁŠTNÍ ROK

K letošním zvláštnostem počasí a z něho vyplývajícím posunům v rozvoji vegetace i doby zralosti a sklizně se přidal úkaz, který se ovšem vyskytuje poměrně častěji. Fotografie kvetoucí jabloně z poloviny října nám zaslal Jan Teimer. Děkujeme

Pěkný záběr ze zahrad v sousedním Brodru.

Foto Jan Teimer

SRAZY ASOLVENTŮ KOKORSKÉ ŠKOLY

Trvalá a spolehlivá rubrika Kokorských novin nezůstane prázdná ani v měsíci říjnu. Jde jen o to, abychom (GDPR) mohli zveřejnit jména aktérů, která čtenáře a zejména pamětníky poněkud zajímají, aniž bychom se v redakci a na OÚ Kokory vystavili postihu dle příslušných předpisů. (Tak daleko jsme to dotáhli).

K tomu (na vysvětlenou čtenářům) potřebujeme souhlas účastníků srazu, kteří jsou např. na skupinové fotografii, s tím že je zveřejníme v Kokorských novinách.

Tentokrát na zveřejnění „kandidovalo“ několik srazů. Dva z nich (opravdové „kulatiny“ - sedmdesátku a osmdesátku) zveřejníme, také proto, že organizátoři získali potřebné podpisy.

Sedící (s dívkami jmény) zleva: L. Obzinová; B. Zemanová; J. Roháčková; A. Koutná; E. Dědáková; V. Pokorná. Stojící: R. Jemelka; M. Černá; J. Černá; J. Menšík; K. Šromota; J. Černý; O. Temlík; M. Balcárková; L. Pochyla; V.

Trávníček, I. Bubeník; V. Kopečný (který sraz na 19. 10. 2018 i celou agendu připravil); M. Mandrholc. Kam ukazuje šipka se opravdu neodvažujeme hádat.

Foto Kš

Kulatá osmdesátka se týkala ročníku 1938 s jejich tradičním heslem „ve čtvrtěk po hodech“. Stejně jako srazy ostatní se konal v Kokoráčku, kde těmto akcím výrazně vycházejí vstříc. Za úmorného vedra zůstali účastníci raději ve stínu hospůdky, bohužel ne v úplné sestavě. Mimo objektiv se z objektivních důvodů ocitli, ač přítomni, M. Dostálová, A. Blahušová; F. Uvírová; J. Vitoslavský; J. Horák; L. Čecháková a M. Habáš.

Sedící (zleva) M. Drozdová; K. Ježková; Z. Jurečková; B. Sehnalová; B. Balčáková; L. Derka; J. Teimer; stojící zleva: B. Obzinová; S. Juřica; A. Košťálek; F. Horák; J. Fiala; L. Jemelka; K. Bluma; B. Čechák. Takže bylo přítomno celkem 23 osmdesátníků. Ještě další se nemohli zúčastnit ze zdravotních důvodů.

Foto archiv J. Teimera

Dva srazy (jeden kolem J. Hučína a druhý kolem F. Zapletalové a O. Zubíka) si ponecháme do prosincového čísla KN po zajištění příslušné administrativy. Tímto se účastníkům omlouváme. Oba snímky máme připraveny.

NÁRODNÍ HÁZENÁ

V současné vypjaté době nám chybí obvyklé příspěvky od spolků, jednotlivců i volebních seskupení. Je mezi nimi i Sokol a házená. Světlou výjimku představují družstva dívčí házené pod vedením pana Františka Dostála a jeho manželky Ludmily. Také tentokrát nám obětavý trenér alespoň stručně napsal.

Družstvo mladších zákyň tvoří v současné době celkem 18 hráček ve věkovém rozmezí 5 až 12 let. V nové sezóně sehrála děvčata doposud 8 utkání, z toho 4 vítězství a 4 prohry. Kokorské mladší záčky už dovedou porazit Chropyni, Pustějov a Starou Ves n. O. Nad jejich síly jsou dosud družstva Svinova a Studénky.

Mladší záčky oddílu NH T. J. Sokol Kokory, doma, podzim 2018

Foto F. Dostál

Družstvo starších zákyň tvoří v současné době celkem 16 hráček ve věkovém rozmezí 13 až 15 let. V nové sezóně sehrály doposud 8 utkání, z toho 3 vítězství a 5 proher. Mají obdobné soupeřky, jako jejich mladší kolegyně. Také porazily v letošním podzimu Chropyni, Pustějov a Starou Ves n. O. a opakovaně prohrály s Osekem, Svinovem a Studénkou. Přestavují se rovněž na domácím hřišti na snímku Františka Dostála.

Některá děvčata na snímku chybí. Tak snad příště. Holky, „vydržte“,

Velmi dobře si pamatuji, když jsem svého času vedl jako trenér družstvo žaček, dorostenek a nakonec žen (Božka Poláková, Hana Drmolová atd.), jaká to byla dřina. Dovedu proto práci manželů Dostálových vysoko ocenit. Za příznivce sportu, děvčata i jejich rodiče a za celou veřejnost - upřímně děkujeme. Jen vydržte.

HRADY, ZÁMKY A ZÁMEČKY.

Našli jsme na internetu zdroj pěkných snímků, známých i méně známých historických objektů. Naším čtenářům některé z nich představíme. Nejprve ty, které jsou k nám nejbližší; z nich rokytnický zámek už z našich novin známe..

Poznáte tento malý zámeček? Před mnoha léty byl i v majetku Kokorských z Kokor. A není daleko.

Foto převzato

Zatím se loučí Kš

Kokorské noviny, č. XX/5, říjen 2018, noviny obce Kokory, periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 6x ročně. Vydavatel: Obec Kokory, 751 05 Kokory 57, IČO 00301388, www.obcekokory.cz, vychází 26. 10. 2018, evidenční číslo: MK ČR E 12660, šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek (Kokory 118), Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahomíra Lörinczová, Bc. Lubomír Rýc, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová. Zlom, sazba a tisk Computer Media s.r.o.; www.obecní-noviny.cz